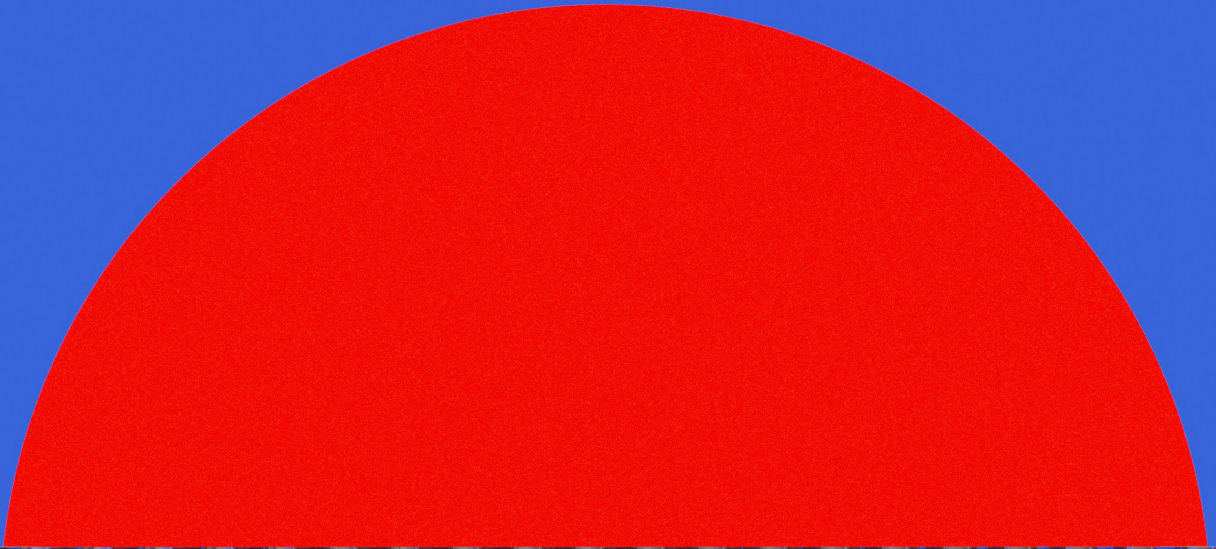

VISION *special edition*

09.2025

CONTEMPORARY ISTANBUL

Executive Editor (Publisher)
Yayın Yönetmeni (İmtiyaz Sahibi ve Sorumlu)
 Nisa Taşyar Savaş
 nisatasyar@visionartplatform.co

Coordinator
Koordinatör
 Öykü Türker
 oyku@visionartplatform.co

Design
Tasarım
 Ozan Uzun
 ozanuzun@visionartplatform.co

Instagram
 @visionartplatform / @visionartmagazine

Web
 visionartplatform.co / visionartmagazine.com

İşbirliği Collaboration
 info@visionartplatform.co

İletişim Contact
 Vişnezade Mah. Süleyman Seba Cad. No: 35
 Beşiktaş, İstanbul

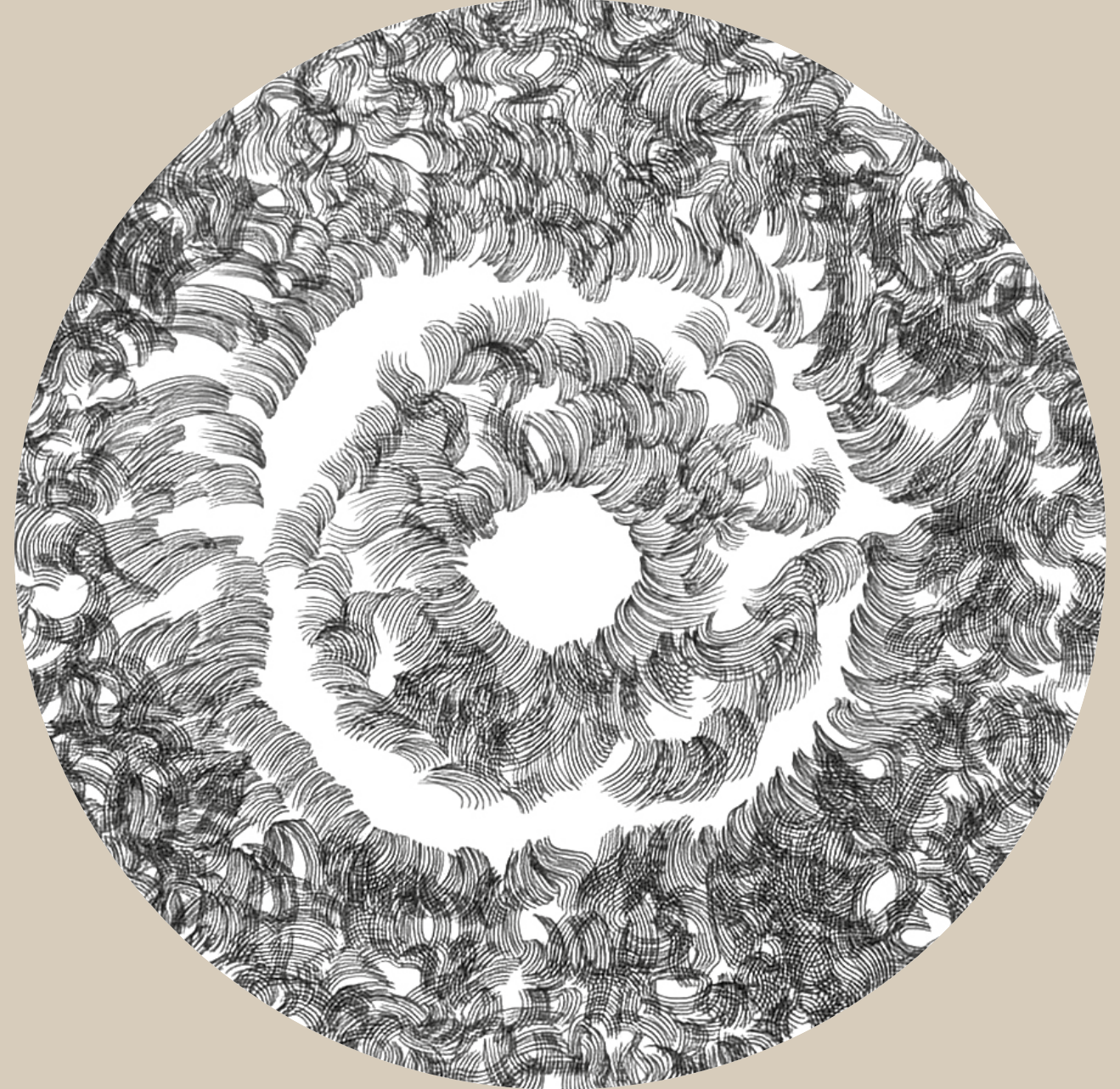
Matbaa Printing Press
 DRN Ofset
 Maltepe Mahallesi, Litros Yolu Sk, 2.matbaacılar
 Sitesi, Kat: 3 No: 1NF6 Zeytinburnu / İstanbul
 0212 813 07 95

VISION ART MAGAZINE Özel Sayı *Special Edition*

Tersane İstanbul'da 24-28.09.2025 tarihleri arasında gerçekleşen VISION ART PLATFORM "Contemporary İstanbul" sergisi için hazırlanmıştır. Kaynak gösterilerek yapılacak alıntılar ve seçili görsel malzeme dışında yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Prepared by Tersane İstanbul on the occasion of the exhibition VISION ART PLATFORM "Contemporary İstanbul" dated 24-28.09.2025. No part of this catalogue may be reproduced in any way or by any means without permission in writing from publisher, except by reviewer who may quote brief passages and use selected visual material in a review.

Basım, Eylül 2025.
 Edition, Sept 2025.

➤ Çağrı Saray, *Dantel* | *Lace*, 2025,
 Asitsiz kağıt üzerine mürekkep | Ink on acid-free paper
 142 x 152 cm, Detay | Detail

19 EYLÜL | SEPTEMBER — 7 KASIM | NOVEMBER

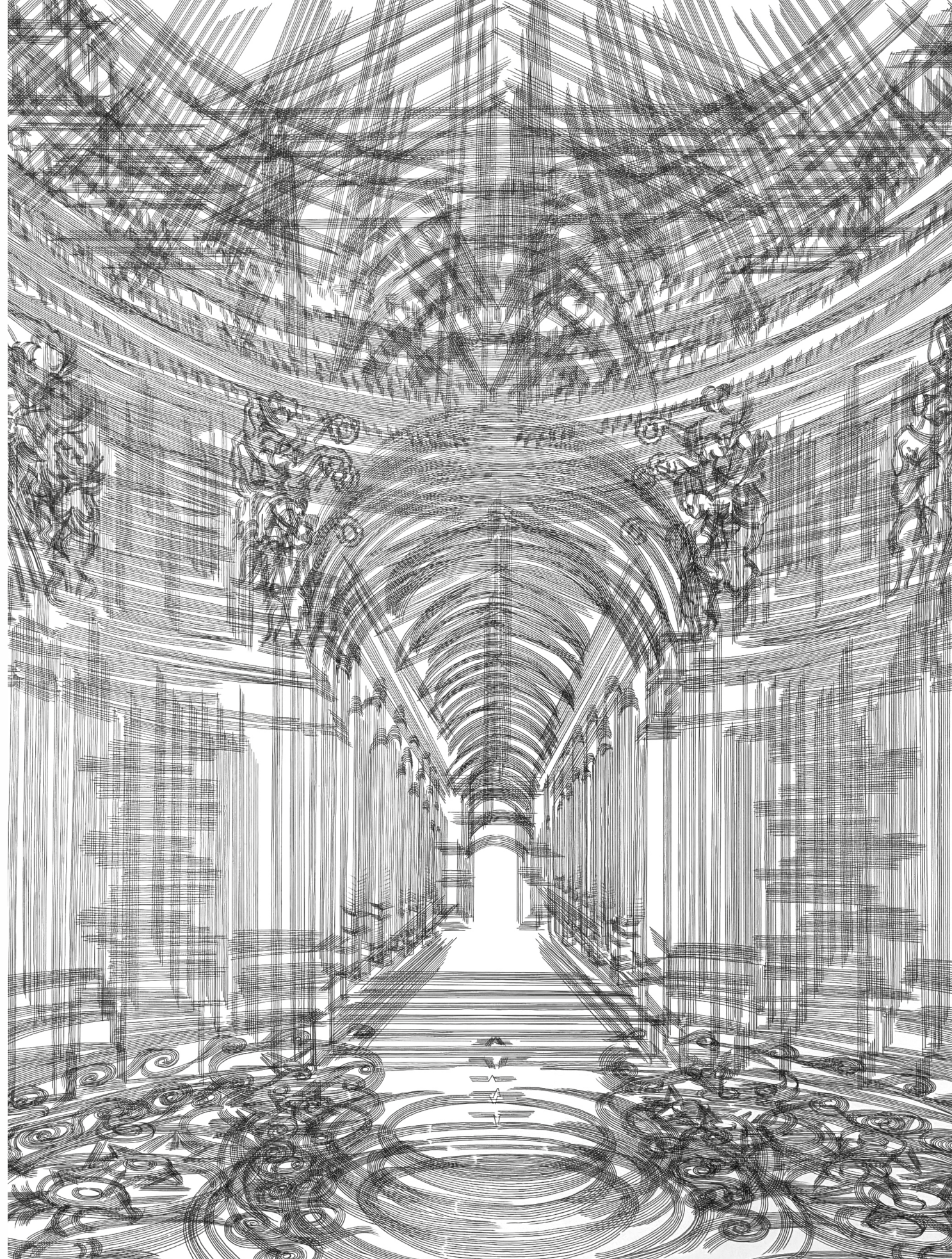
2025

ROOMS *of* SPLEEN

ÇAĞRI SARAY

vision
art
platform
.co

VISION

The 5th issue of Vision Art Magazine is out!

In this issue, we explore how art offers a search for meaning in the face of existential crises, as well as societal and individual struggles — through the lenses of history, philosophy, and psychology.

Contemporary Istanbul

24-28.09.2025

VISION ART PLATFORM
Booth B—109

#CI20 Tersane Istanbul

MERT ACAR
TANZER ARIĞ
PAYIDAR ŞEYMA ALIŞIR
SOYHAN BALTACI
LEYLA BOROVALI
AMELIA BOWLES
SEFA ÇAKIR
KEMAL İÇDEN
YIWEN LIU
AIDA MAHMUDOVA
JACQUELINE RODITI
ÇAĞRI SARAY
LARA SAYILGAN
ANITA TAYLOR
KORAY TOKDEMİR
SEMİH ZEKİ

Mert Acar

Gerçek anlamda bir turist olarak gittiğim yerlerde, fotoğraf çekmek çoğu zaman mekanın temsil ettiği birçok şeyin içini boşaltan bir eylemiş gibi hissettiriyor. Uçaktan indikten birkaç saat sonra koştur koştur karşısına geçtiğim yerler, kartpostallarda gördüklerimle hemen hemen aynı. Herkesin ziyaret ettiği jenerik mekanları aradan çıkardıktan sonra ise kendimi yol kenarında bulduğum bir araba kapısına veya adını bilmediğim bir çöl bitkisine bakarken buluyorum. Böyle zamanlarda turist bakışının birer dekora çevirdiği imgelerden geriye kalana odaklanıyorum. Bu seçki, Sharjah'da çektiğim kısa bir seriden dört fotoğrafı bir araya getiriyor.

» *Pale Blue*, 2025
Fine Art Print, Eds. 3+1 AP
100 x 80 cm

» *Wind Down*, 2025
Fine Art Print, Eds. 3+1 AP
100 x 80 cm

» *Warmth*, 2025
Fine Art Print, Eds. 3+1 AP
100 x 80 cm

» *Pillar*, 2025
Fine Art Print, Eds. 3+1 AP
100 x 80 cm

As a tourist in the truest sense, taking photographs often feels like an act that empties out much of what a place represents. The sites I rush to stand before just a few hours after stepping off the plane look almost identical to the ones I've seen on postcards. Once I've checked off the generic landmarks everyone visits, I find myself staring at a car door abandoned by the roadside, or a desert plant whose name I don't know. In such moments, I focus on what remains after images have been turned into décor by the tourist gaze. This selection brings together four photographs from a short series I took in Sharjah.

Tanzer Arıĝ

“Yok serisi”, Tanzer Arıĝ’nın hali hazırda yaşantısını sürdürdüğü kent olan Ankara üzerinden gerçekleştirdiğı bir dizi çalışmayı içermektedir. Sanatçı, bu seride yer alan çalışmalarıyla şehrin göz ardı edilen yapılarının durumuna dikkat çekmeyi hedeflerken, onları sembolik birer unsur olarak kullanır. Arıĝ, gözden çıkarılmış, şehrin hengâmesi içerisinde kaybolmaya doğru hızla ilerleyen, bir gün önce orda olup da bugün orada olmayan, yarın aynı kaderi paylaşması beklenen birçok yapıyı üretimlerinin odak noktasına alır. Sanatçı, söz konusu çalışmalar ile yapıların toplumsal bellekteki yerini ve önemini yeniden sorgulatmayı ve bu yapıların yok oluşunun kentin dokusu ve insanları üzerinde yarattığı derin tahribata vurgu yapar. Bir kentin geçmişi ve bugünü arasındaki bağı sağlam bir şekilde kurabilmesinin ancak kente ait verilerin kesintisiz ve eksiksiz bir biçimde korunması ile mümkün olabileceğı düşüncesi üzerinden hareketle üretilen bu serideki çalışmalar, hızlı değışim ve dönüşümler karşısında yaşadığı çevreye yabancılaşmaya başlayan insanı bir nebze de olsa bu duygusundan uzak tutmayı hedefler.

The ‘None series’ includes a series of works that Tanzer Arıĝ realised through Ankara, the city where he currently lives. With the works in this series, the artist aims to draw attention to the state of the city's neglected buildings and uses them as symbolic elements. Arıĝ focuses on many buildings that have been discarded, that are rapidly moving towards disappearing in the turmoil of the city, that were there the day before but are not there today, and that are expected to share the same fate tomorrow. With these works, the artist aims to make us question the place and importance of these buildings in the social memory and emphasises the deep damage caused by the disappearance of these buildings on the texture and people of the city. The works in this series, which are based on the idea that the only way for a city to establish a strong connection between its past and present is through the uninterrupted and complete preservation of the data belonging to the city, aim to keep people, who have become alienated from the environment they live in the face of rapid changes and transformations, away from this feeling, even if only to a certain extent.

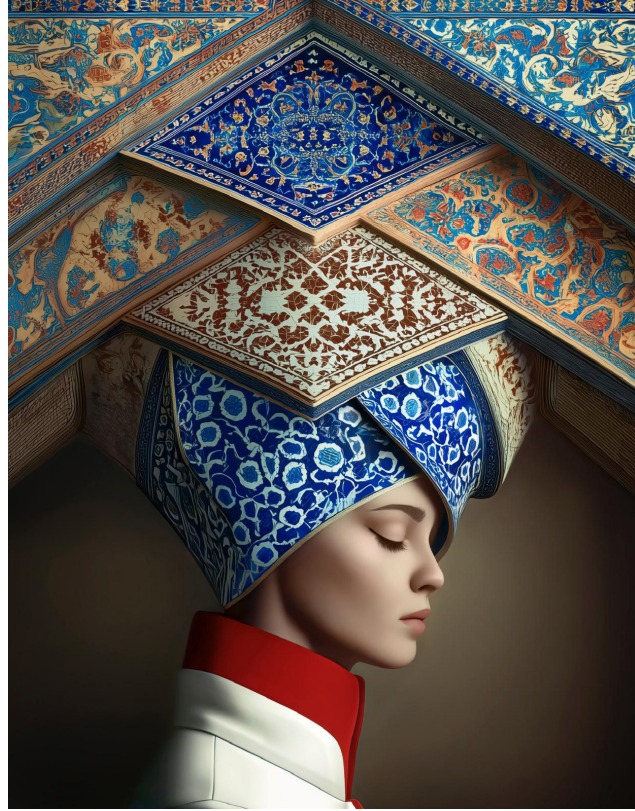

» ‘Yok Serisi’ Geçit Töreni | ‘None Series’ Parade, 2024
Metal CNC, 30 x 35 x 50 cm

» Saklambaç | Hide and Seek, 2025
Metal CNC, 150 x 30 x 20 cm

Payidar Şeyma Alışır

Geleneksel çini sanatının yüzyıllardır taşıdığı estetik ve kültürel derinliği, kadın portrelerinin zarafetiyle birleştiren bu seri; mimari ile bedeni, tarih ile bugünü kesiştiriyor. Portreler Osmanlı ve Selçuklu dönemlerine özgü desenlerin, kadın figürleriyle harmanlanmasıyla ortaya çıkıyor. Figürlerin üzerindeki desenler yalnızca birer yüzey süslemesi değil; aynı zamanda kadim kültürlerin kimlik ve taşıyıcısı olarak bedende yeniden vücut buluyor. Kullanılan formlar, kubbeler, mihraplar ve seramik yüzeyler gibi mimari unsurlardan ilhamla, figürleri adeta yaşayan birer anıt haline getiriyor. Sanatçı, kadını yalnızca bir nesne ya da güzellik imgesi olarak değil; taşıyıcı, koruyucu ve anlatıcı bir varlık olarak konumlandırıyor. Çatlamış çini yüzeyleri zamanın izlerini taşıırken, portrelerin sakin ve içe dönük duruşları, izleyiciyi sessiz ama derin bir yüzleşmeye çağırıyor.

This series, which unites the aesthetic and cultural depth carried by traditional Iznik tile art for centuries with the grace of female portraits, intersects architecture with the body, and history with the present. The portraits emerge from the blending of motifs specific to the Ottoman and Seljuk periods with female figures. The patterns on the figures are not merely surface ornamentation; they reembody ancient cultures as carriers of identity upon the body. The forms used drawing inspiration from architectural elements such as domes, mihrabs, and ceramic surfaces transform the figures into living monuments. The artist positions woman not merely as an object or image of beauty, but as a bearer, protector, and narrator. While the cracked surfaces of the tiles carry the traces of time, the calm and introspective postures of the portraits invite the viewer into a silent yet profound confrontation.

» *İsimsiz | Untilted, 2025*
Arşivsel pigment baskı | Archival pigment print
2+2 AP, 125 x 100 cm

» *İsimsiz | Untilted, 2025*
Arşivsel pigment baskı | Archival pigment print
2+2 AP, 100 x 80 cm

» *İsimsiz | Untilted, 2025*
Arşivsel pigment baskı | Archival pigment print
2+2 AP, 100 x 80 cm

Soyhan Baltacı

Başlangıçta doğa, insanlık için pek çok seçenek barındıran bir ortamdı. Zamanla çevrenin doğası kaybolmaya başladı; kaynakların azalması ve ihtiyaçların artmasıyla insanlar kendi yıkımlarıyla yüz yüze kalmaya başladı. Bu yüzleşme durumu, kâğıt üzerinde ayrılmış sahnelerde bir anı aktarma fikrine ilham verdi. İnsanlık ile doğa arasındaki ilişkileri bir eleştiri nesnesi olarak yeniden biçimlendiriyorum.

At the beginning, the nature was an environment where is containing lots of options for humankind. In course of time the nature of environment started to disappear, people started to staying face to face their own demolish because of the resources are decrease and the needs are increase. This face to face situation inspired me about giving a moment in seperated scenes on paper. I re-forming the relationships between humanity and the nature as an object of criticism.

» İsimsiz | Unnamed, 2025
Kağıt üzerine kömür | Charcoal on paper
140 x 135 cm

Leyla Borovalı

» Vessel 4, 2025
Stoneware Ceramics
18 x 33 cm

» Vessel 14, 2025
Stoneware Ceramics
18 x 33 cm

Borovalı'nın çalışmaları, madde, form ve anlatı üzerine süregelen bir sorgulamayı temsil eder. Sanat pratiği, kültürel hafıza ve kimliğin keşfine dayanır ve özellikle geleneksel Türk tekstilleri, özellikle ipek yorganlardan, hem görsel hem de kavramsal bir çıkış noktası olarak beslenir.

Kadınlar tarafından el işlemeli 3B motifler, geleneksel yorgana heykelsi bir his kazandırır. Bu motifleri yapan kadınlar, genellikle tutkularını anlatan bir hikâye paylaşır veya dikişleri aracılığıyla bir mesaj iletir. Borovalı ise bu yorganların etkisini ve ifadesini kil ve sır kullanarak kendi sanat pratiğine taşır.

Borovalı's works represent an ongoing inquiry into materiality, form, and narrative. Her artistic practice is grounded in the exploration of cultural memory and identity, drawing inspiration particularly from traditional Turkish textiles most notably silk quilts as both a visual and conceptual point of departure.

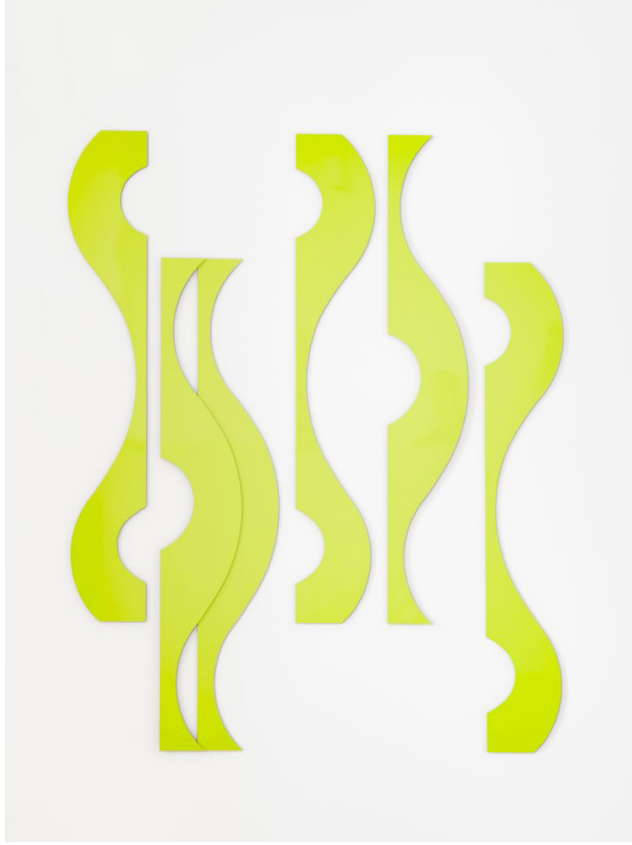
The three-dimensional motifs hand-embroidered by women bring a sculptural quality to the traditional quilt. The women who create these designs often share a story about their passions or convey a message through their stitches. Borovalı carries the influence and expression of these quilts into her own practice, working with clay and glaze.

» Vessel 15, 2025
Stoneware Ceramics
18 x 33 cm

Amelia Bowles

Amelia Bowles, 1993 yılında Londra’da doğmuş Britanyalı bir sanatçıdır. Pratiği heykel, resim ve mimarlığın kesişiminde şekillenir. Zamanını Londra ile Paris arasında geçiren Bowles, ışık, renk ve formun etkileşimini araştırarak algısal ve bilişsel deneyimler uyandıran eserler üretir.

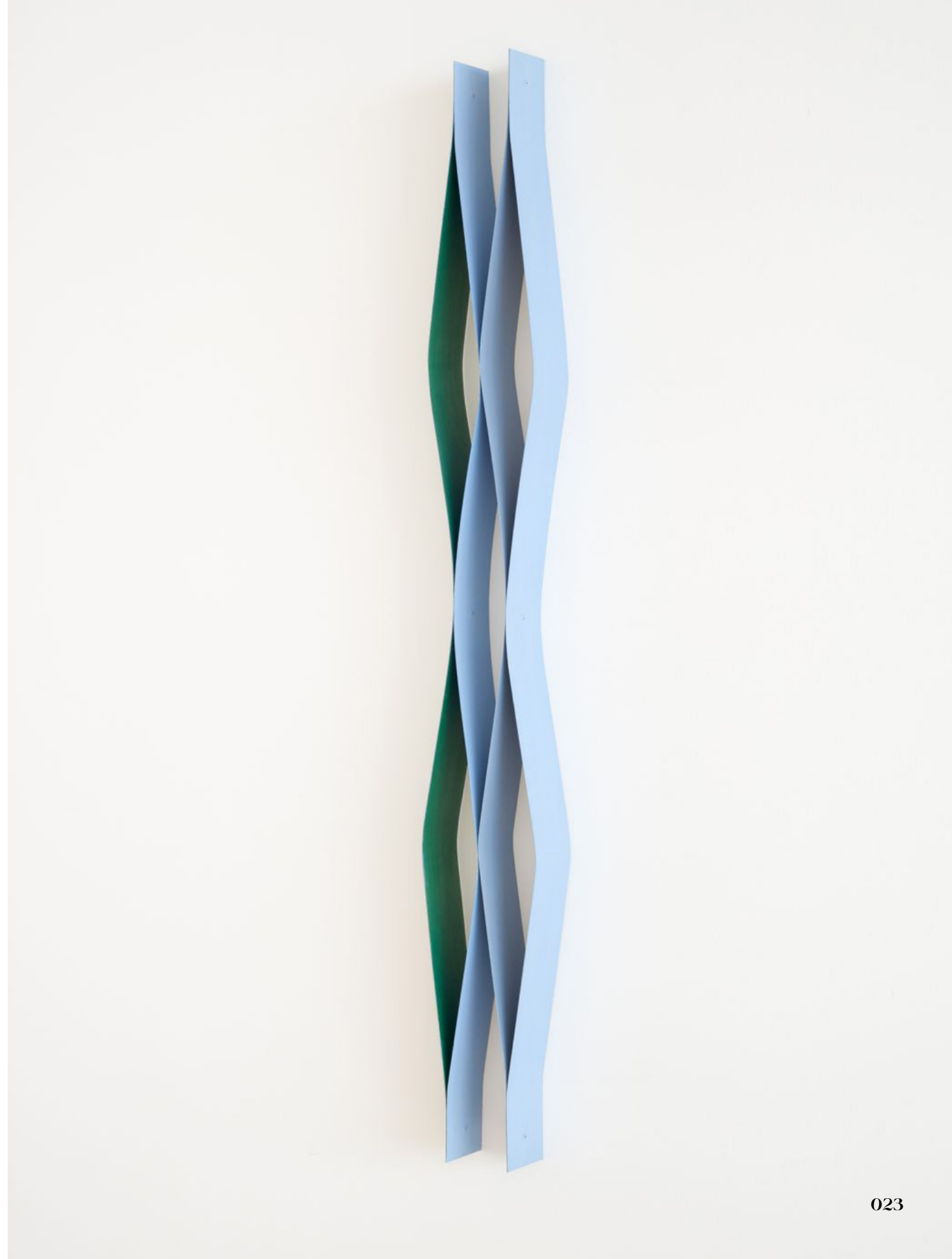
Sanat pratiği, ışığın ve çevresel unsurların insan algısı ve iyi oluş hâli üzerindeki etkilerine duyduğu derin ilgiden beslenir. Doğal fenomenlerden, mimari yapılardan ve mühendislik formlarından ilham alan Bowles, sanatında düşünsel ve dönüştürücü deneyimler yaratmayı amaçlar.

Amelia Bowles is a British artist, born in London in 1993. Her practice unfolds at the intersection of sculpture, painting, and architecture. Dividing her time between London and Paris, Bowles creates works that investigate the interplay of light, color, and form, evoking perceptual and cognitive experiences.

Her artistic practice is deeply informed by an interest in the impact of light and environmental factors on human perception and well-being. Drawing inspiration from natural phenomena, architectural structures, and engineering forms, Bowles seeks to create contemplative and transformative experiences through her art.

» *Murmurs I*, 2024
Boyalı yumuşak çelik
151 x 125 x 1,5 cm

» *Exposures II*, 2024
Alüminyum üzerine yağlı boya
115 x 15 x 6 cm

Sefa Çakır

Sefa Çakır'ın son dönem işleri, sanatçının üretim anlayışında yeni bir sergileme dilinin ortaya çıktığını gösteriyor. Çizim ile marker tekniğini aynı yüzeyde buluşturan bu çalışmalar, yalnızca tamamlanmış bir imge sunmakla kalmıyor; sürecin katmanlarını da görünür kılıyor. Böylece izleyici, sanatçının düşünsel ve teknik yolculuğuna doğrudan tanıklık ediyor.

Çakır, çalışmalarında çocuk figürlerini merkezine almaya devam ediyor. Çocukluğun kırılganlığı, masumiyeti ve hayal gücü; kimi zaman hüznü, kimi zaman neşeli sahnelerle karşımıza çıkıyor. Ancak bu defa figürler, bir yanda yoğun marker katmanlarıyla belirginleşirken, diğer yanda kurşun kalem çizgileriyle yarım bırakılmış bir hâlde duruyor. Bu tercih, çocukluk deneyimini çift yönlü bir biçimde açığa çıkarıyor: Hem geçici, uçucu bir izlenim olarak hem de kalıcı, derin bir hatıra olarak.

Resimlerin kenarında bırakılan ton denemeleri, renk paletleri ve eskiz izleri, geleneksel olarak gizlenen atölye sürecini sergi mekânına taşıyor. İzleyici, bitmiş ile bitmemişin yan yana geldiği bu yüzeylerde “öncesi” ve “sonrası”nı aynı anda görebiliyor; böylece resim yalnızca sonuç değil, bir oluş hâli olarak da deneyimleniyor.

Sanat tarihindeki “tamamlanmamışlık estetiği”ne bağlanabilecek bu yaklaşım, Çakır'ın işlerinde özgün bir biçim kazanıyor. Michelangelo'nun “bitmemiş” heykellerinde görülen kurtuluş arayışı ya da modern çağda sürecin sanatın kendisi haline gelişi, Çakır'ın eserlerinde çocukluk temasıyla birleşiyor. Marker'ın yoğunluğu ile kalemin hafifliği, çocukluğun geçiciliği ve bellekte bıraktığı derin izler arasında görsel bir metafor kuruyor.

Sefa Çakır, bu son dönem işleriyle yalnızca resim üreten değil, aynı zamanda sanatın nasıl üretildiğini de eserin bir parçasına dönüştüren bir yaklaşım ortaya koyuyor. Bu yönüyle çalışmaları, izleyiciye yalnızca görsel değil, düşünsel bir deneyim de sunuyor: Çocukluk, zaman ve süreç; hem tamamlanmış hem de hâlâ oluşmakta olan bir bütünün parçaları olarak yeniden karşımıza çıkıyor.

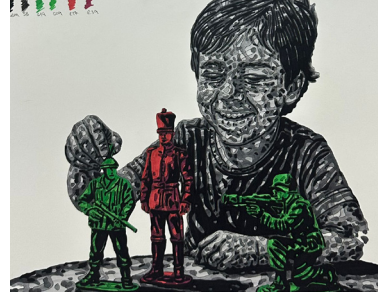
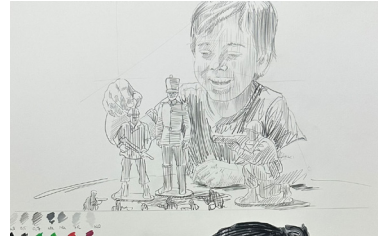
Sefa Çakır's recent works reveal the emergence of a new language of display within the artist's practice. Bringing together drawing and marker technique on the same surface, these works not only present a completed image but also make the layers of process visible. In this way, the viewer directly witnesses the artist's intellectual and technical journey.

Çakır continues to place child figures at the center of his works. The fragility, innocence, and imagination of childhood appear in scenes that are at times melancholic, at times joyful. Yet this time, the figures stand on one hand clearly defined through dense layers of marker, and on the other left unfinished with graphite pencil lines. This choice reveals the childhood experience in a dual way: both as a fleeting, transient impression and as a permanent, profound memory.

The tonal tests, color palettes, and sketch marks left at the edges of the paintings bring the traditionally hidden studio process into the exhibition space. On these surfaces where the finished and unfinished coexist, the viewer can see both the “before” and “after” simultaneously; thus, the painting is experienced not only as an outcome but also as a state of becoming.

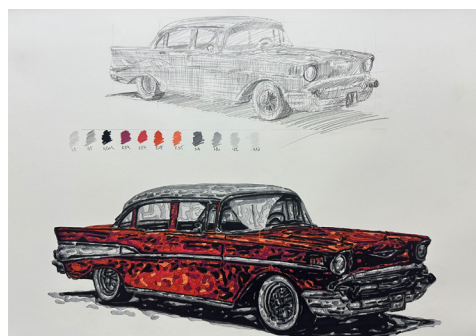
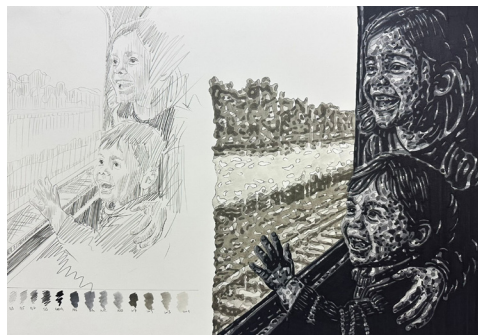
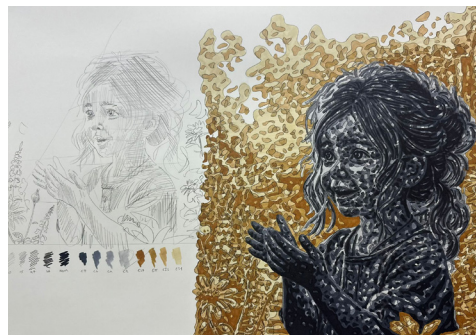
This approach, which can be linked to the “aesthetics of the unfinished” in art history, takes on a distinctive form in Çakır's works. The search for liberation seen in Michelangelo's “non-finito” sculptures or the modern transformation of process into art itself finds resonance here in connection with the theme of childhood. The density of the marker and the lightness of the pencil establish a visual metaphor between the transience of childhood and the deep marks it leaves in memory.

With these recent works, Sefa Çakır presents an approach that not only produces paintings but also transforms the very act of making into part of the artwork itself. In this sense, his practice offers the viewer not only a visual but also an intellectual experience: childhood, time, and process reappear as fragments of a whole that is both complete and still in the making.

➤ “Dual”, 2025
Kâğıt üzerine Marker
Her biri | Each 35 x 50 cm

Kemal İçden

Sırtında taş taşıyan salyangoz, Sisifos'un trajedisini ağır çekimde yeniden canlandırıyor gibidir. Ancak Sisifos'un yükü ona bahşedilmiş yabancı bir lanetken, salyangozunki onun kimliğinin ayrılmaz bir parçasıdır. O, kendi taşını bir mahkûmiyet olarak değil, yaşamının ayrılmaz bir gerçeği olarak kabul eder ve onunla ilerler.

The snail carrying a stone on its back seems to reenact Sisyphus's tragedy in slow motion. However, while Sisyphus's burden is an alien curse imposed upon him, the snail's stone is an inseparable part of its identity. It embraces its stone not as a punishment, but as an intrinsic truth of its life, and moves forward with it.

» "BELİRLİ YÜKLER II", 2025
Polyester, Taş | Polyester, Stone
24 x 11 x 15 cm

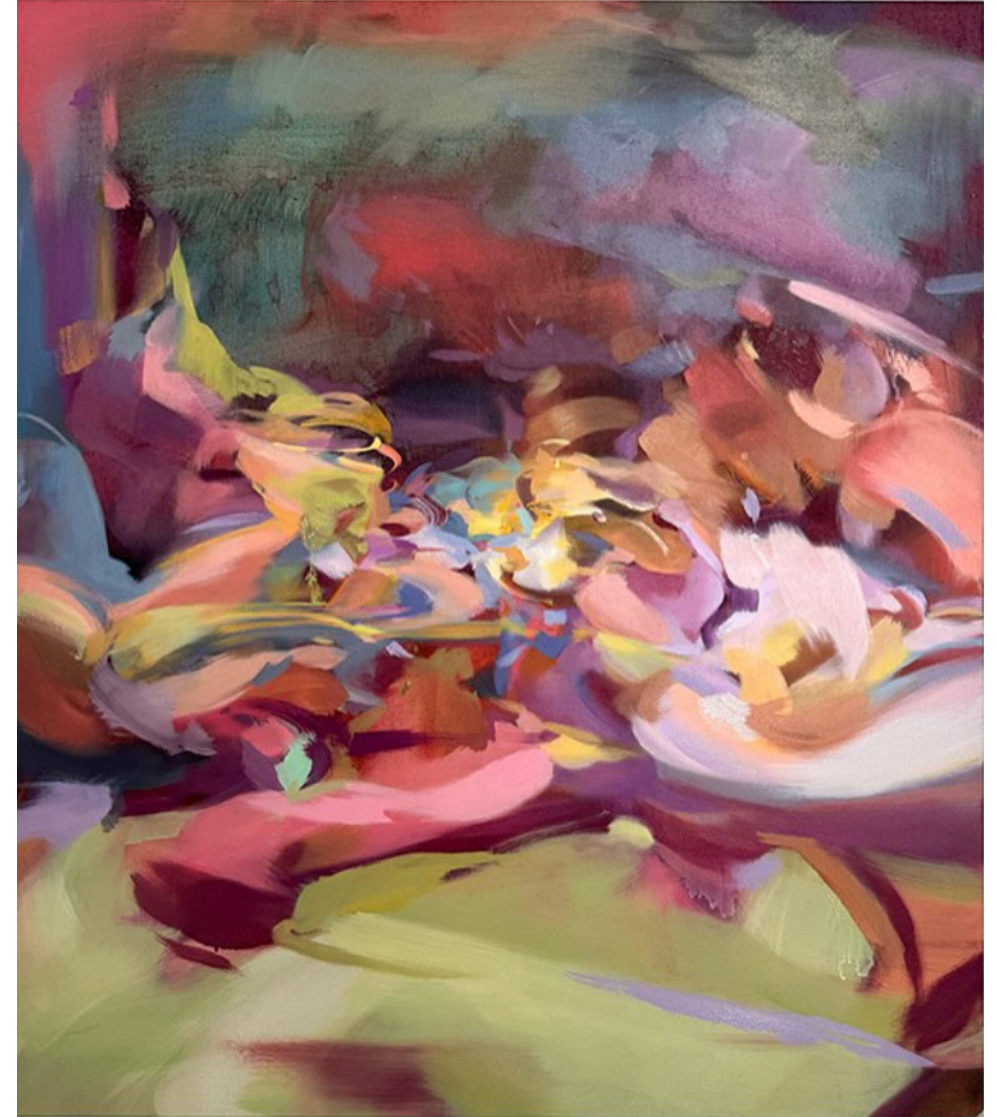
Yiwen Liu

Liu'nun akışkan soyutlamaları, geçici anlardan ve duygusal alt akımlardan doğar; sessiz bir içsel bakış ve hafızaya duyarlı bir yaklaşım ile ele alınır. Kompozisyonları nazikçe açılır; renk atmosferle kaynaşır ve varlık, yokluğun içinde kalır. Her fırça darbesi bilinçli bir eylem halini alır—geçiciliğin duygusal özünü arayan sezgisel bir diyalog, kişisel olanın evrensel olarak hissedilen bir şeye dönüşmesini sağlar.

Liu, insan duygularının tekil veya sabit olmadığı fikrini benimser. Neşe ve üzüntü, yakınlık ve yalnızlık sıklıkla birlikte ortaya çıkar; bunlar çelişki değil, birbirinin aynasıdır. Sanatı, Daoist düşünceye benzer bir ritmi takip eder; zıt görünen öğeler, akşamın geceye akışı gibi birbirine karışır ve ikilik üzerinden sessiz bir bütünlük ortaya çıkarır.

Liu's fluid abstractions emerge from fleeting moments and emotional undercurrents, approached with quiet introspection and a sensitivity to memory. Her compositions unfold gently; color merges with atmosphere, and presence lingers within absence. Each brushstroke becomes a deliberate act an intuitive dialogue that seeks the emotional essence of impermanence, transforming the personal into something universally felt.

Liu embraces the idea that human emotions are neither singular nor fixed. Joy and sorrow, intimacy and solitude often arise together; not as contradictions, but as mirrors of one another. Her work follows a rhythm akin to Daoist thought, where seemingly opposite elements flow into each other like dusk into night, revealing a quiet wholeness through duality.

» *Earthly Love, 2025*
Keten üzerine yağlı boya | Oil paint on linen
130 x 110 cm

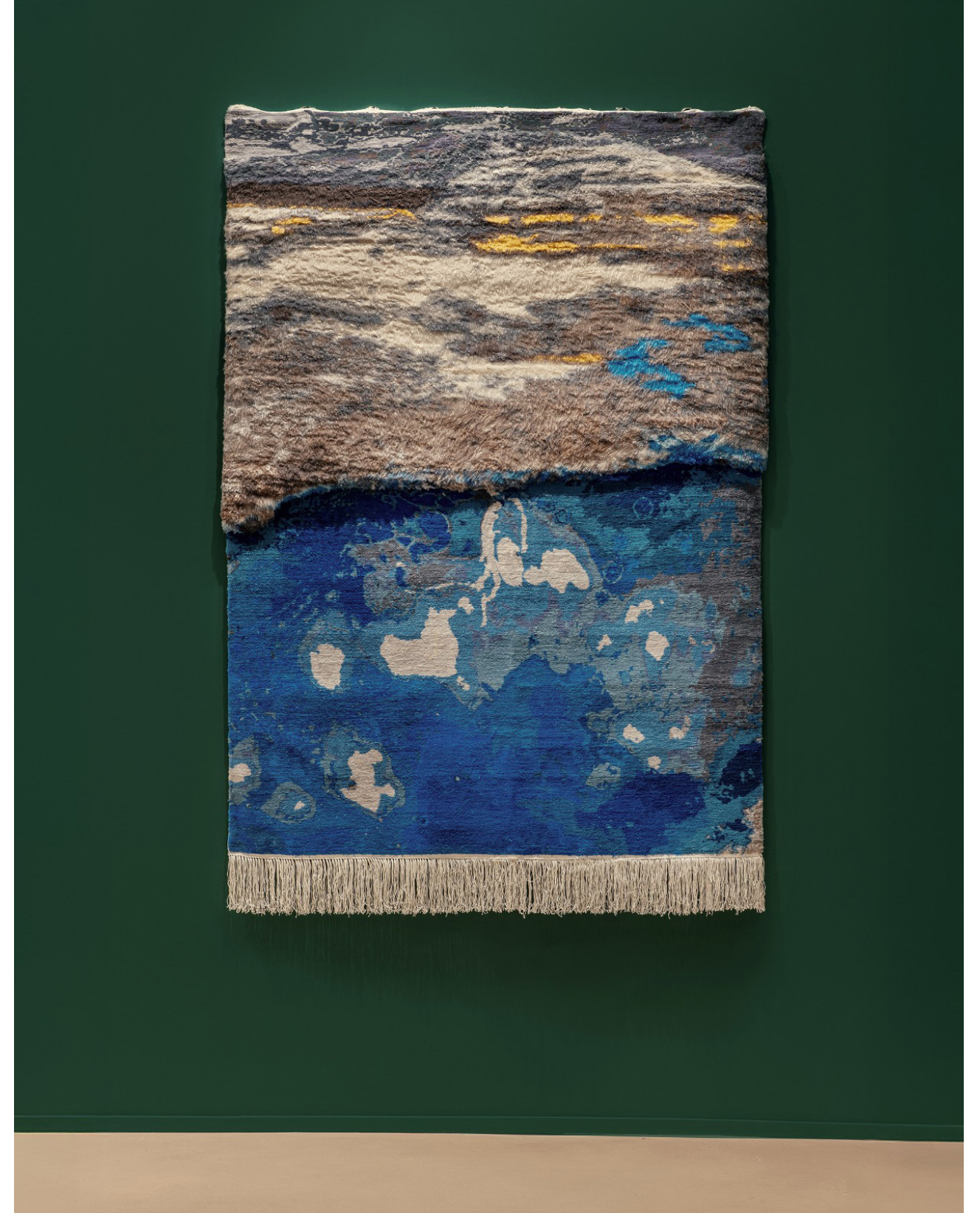
Aida Mahmudova

Azerbaycan, kendine özgü estetik anlayışı ve teknik ustalığıyla dünya çapında tanınan zengin ve kadim bir halı dokuma geleneğine sahiptir. Azerbaycan halı sanatının belirleyici ilkesi, düz ve betimleyici kompozisyon anlayışında yatar — tasarımın ritmi, orta alan ile bordür arasındaki denge ve motiflerin yalın geometrisi görsel bir uyum hissi yaratır.

Teknik açıdan son derece karmaşık olmalarına rağmen bu halılar görsel olarak düz bir yüzey etkisi verir; mekânsal derinlikten ziyade deseni ön plana çıkarırlar. Mahmudova'nın malzeme keşfine yönelik uzun soluklu yaklaşımı, bu geleneğe heykelsi bir boyut kazandırır. Katmanlama ve üç boyutluluk üzerine yaptığı deneylerle tekstil temelli pratiğin olanaklarını genişletir. Onun halıları, geleneksel sınırları sorgular ve halıların yalnızca yüzey değil, aynı zamanda kendi başına birer heykelsi form olabileceğini öne sürer — dokunsal, mekânsal ve kavramsal derinlikle yüklü.

Azerbaijan has a rich and ancient carpet-weaving tradition, recognized worldwide for its distinctive aesthetic and technical mastery. The defining principle of Azerbaijani carpet art lies in its flat, pictorial composition the rhythm of the design, the balance between the central field and the border, and the simple geometry of motifs create a sense of visual harmony.

Although technically highly complex, these carpets appear visually flat, emphasizing pattern over spatial depth. Mahmudova's long-term engagement with material exploration introduces a sculptural dimension to this tradition. Through her experiments with layering and three-dimensionality, she expands the possibilities of textile-based practice. Her carpets challenge traditional boundaries, proposing that carpets can function not only as surfaces but also as sculptural forms in their own right imbued with tactile, spatial, and conceptual depth.

» *Elysium Serisi | Elysium Series, 2025*
El dokuması halı, yün, doğal renk pigmentleri
Hand-woven carpet, wool, natural color pigments
140 x 200 cm, Edisyon 1-2

Jacqueline Roditi

“Silent Choro” doğanın incelikli hareketlerinden ve insanın içsel dünyasındaki sessiz çılgınlardan beslenen bir çalışmadır. Eser, bitkisel formları andıran yapısıyla uçlara doğru hafifçe yapraklanır; önünden geçerken ya da havanın etkisiyle yaprak benzeri kısımları titreşerek canlı bir varlık hissi uyandırır.

Sanatçı için bu titreşim, yalnızca fiziksel bir hareket değil, aynı zamanda içsel dünyanın görünmez yankılarının dışavurumudur. Sessizlik içinde varlığını hissettiren bir çılgılık gibi, “Silent Choro” da düşüncelerin, duyguların ve görünmez etkileşimlerin biçim kazanışıdır. İzleyici eserin yanından geçtiğinde, kendi varlığının etkisiyle formun can bulduğunu fark eder; bu etkileşim, düşüncelerin de bir başkasının varlığıyla harekete geçmesine dair bir metafor yaratır.

Bu yapıt, hem kırılğan hem de dirençli bir doğa imgesini çağrıştırırken, insanın en derininde taşıdığı fakat çoğu zaman dışa vuramadığı sessiz sesleri görünür kılar. “Silent Choro”, böylelikle içsel ve dışsal dünya arasındaki geçirgenliği sorgulayan, varlığın sessiz ama güçlü yankısını duyumsatan bir heykel olarak konumlanır.

“Silent Choro” is a work nourished by the subtle movements of nature and the silent cries within the human inner world. With its form reminiscent of plant structures, the piece gently branches out toward its edges; as one passes by or as the air moves, its leaf-like parts tremble, evoking the presence of a living being.

For the artist, this vibration is not merely a physical motion, but also the expression of the invisible echoes of the inner world. Like a scream that asserts its presence in silence, “Silent Choro” gives form to thoughts, emotions, and unseen interactions. When the viewer walks past the work, they notice the form animated by their very presence; this interaction becomes a metaphor for how one’s thoughts are also stirred by the presence of another.

This piece evokes an image of nature that is both fragile and resilient, while making visible the silent voices humans carry deep within yet often cannot express. In doing so, “Silent Choro” positions itself as a sculpture that questions the permeability between the inner and outer worlds, while attuning the viewer to the silent yet powerful resonance of existence.

» *SILENT CHOIR*, 2025
Seramik, Karışık sır, organik bileşik
Stoneware, Mixed glaze, organic compound
20 x 28 cm

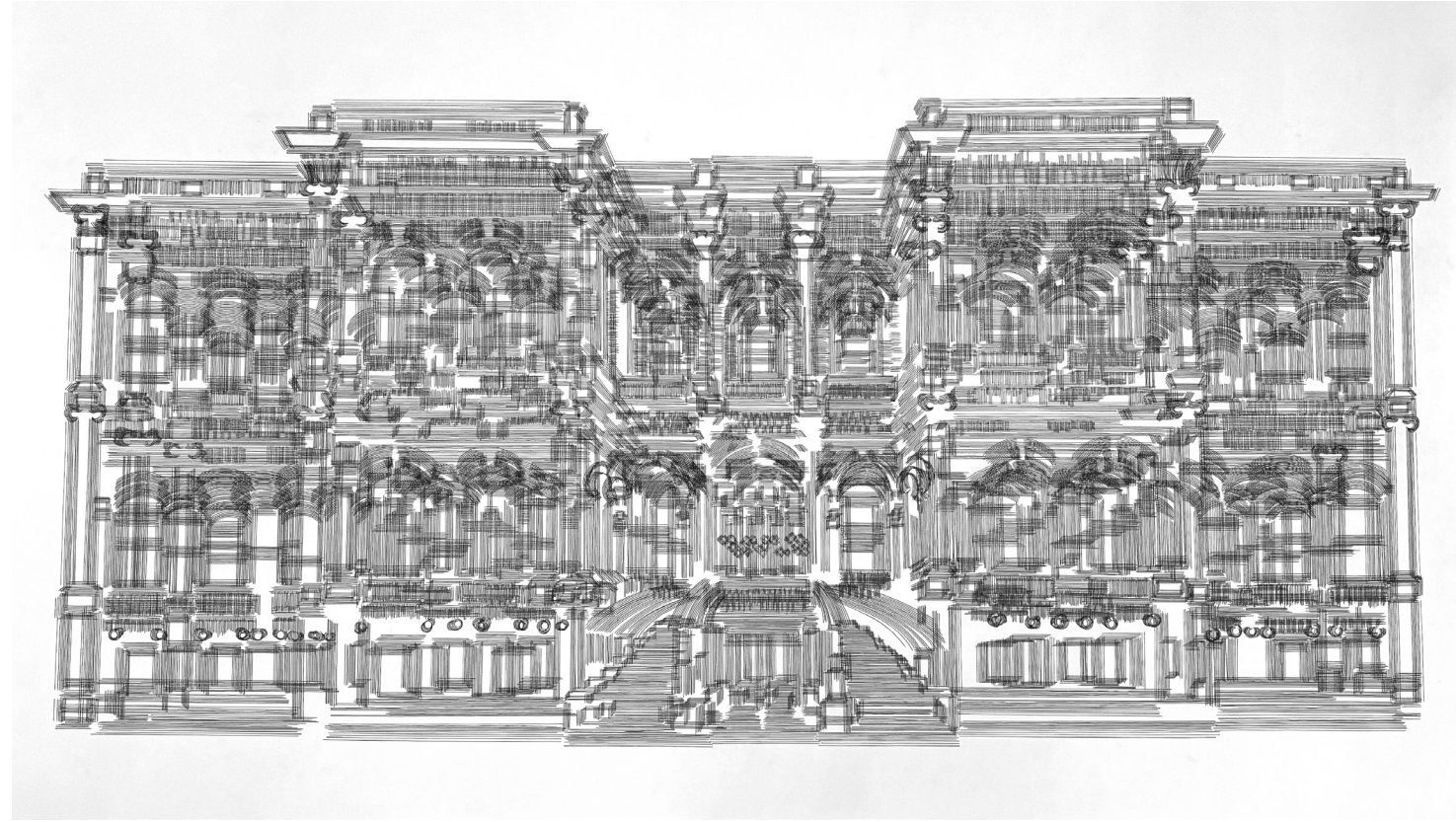
Çağrı Saray

Bellek Mekanları isimli ilk seri ve sonrasında Unutmanın Eşiği isimli ikinci seri; temel olarak, yakın tarihimize ve toplumsal belleğimize dair hem mimari yapıların imajlarını hem de birer hafıza mekanı olarak aynı bağlamda ele alabileceğimiz nesne ve imgeleri içerir. Tüm bu imgeler, hegemonyanın yıkıcı gücünün temsillerini oluşturmaktadır. Söz konusu güç ve yarattığı hegemonik yapı; Gramsci'nin de vurguladığı üzere, zaman içinde biçim değiştirebilir ve dönüşebilir.

Unutmanın Eşiği isimli serisinde Saray, birer bellek mekanı olarak anıtsallaştırdığı imgelere yeniden bakmayı ve hatırlamayı önerir. Bu imgeler, bir güç mücadelesinin temsilleri olarak, yaşadığımız kentin dört bir yanında yeralan ve her gün karşılaştığımız mimari yapılardır. Sanatçı Unutmanın Eşiği isimli serisinde, Türkiye'nin kolektif bellek mekanlarına odaklanır: Dolmabahçe Sarayı, İstanbul Üniversitesi, İstanbul Resim Heykel Müzesi, AKM, Haydarpaşa Garı ve Sansaryan Han, Saray'ın çizimlerinin konusu olur. Saray'ın çizimlerinde, hafızanın korunmasına ilişkin tekrar eden çizgi katmanları dikkat çeker. Bu çizgi katmanları üstüste binerek tıpkı hafızamızdaki gibi bulanık ve titreşimli imajlar oluşturur. Sanatçı geçmişe ait olan anları/meکانları şimdi'ye tekrar yerleştirir.

The first series, Sites of Memory, and the subsequent series, Threshold of Forgetting, fundamentally encompass both the images of architectural structures related to our recent history and collective memory, as well as objects and images that can be considered within the same context as sites of memory. All of these images constitute representations of the destructive power of hegemony. As Gramsci emphasized, this power and the hegemonic structures it generates may change and transform over time.

In his series Threshold of Forgetting, Saray proposes revisiting and remembering the images he monumentalizes as sites of memory. These images, as representations of a struggle for power, are architectural structures scattered across the city we inhabit, buildings we encounter on a daily basis. In Threshold of Forgetting, the artist focuses on Turkey's sites of collective memory: Dolmabahçe Palace, Istanbul University, Istanbul Museum of Painting and Sculpture, Atatürk Cultural Center (AKM), Haydarpaşa Train Station, and Sansaryan Han become the subjects of Saray's drawings. In Saray's drawings, the layered, repetitive lines related to the preservation of memory stand out. As these layers overlap, they form blurred and vibrating images, just like those in our memory. The artist relocates moments/spaces belonging to the past into the present once again.

» Unutmanın Eşiği, Yıldız Sarayı, 2025
Asitsiz kağıt üzerine mürekkep | Ink on acid-free paper
124 x 228 cm

Lara Sayılğan

Farklı teknikleri deneyimleyerek kendini geliştirmeyi seven Sayılğan , fotoğraf baskı üzerine uyguladığı varak uygulama ile, doğanın içindeki güzelliklere dikkat çekmeyi hedefler. Belki de her gün karşılaştığımız bitki tabakası ya da çiçekler, bir mücevher gibi görüldüğünde daha çok görsel hafımıza kazınır.

Sayılğan, who enjoys developing herself through experimenting with different techniques, uses gilding applied over photographic prints to draw attention to the beauty within nature. Perhaps the layers of plants or flowers we encounter every day become more deeply imprinted in our visual memory when they appear like jewels.

Opuntia My Love, 2023, Bodrum
Hahnemühle fine art baskı
üzerine varak uygulama
33,5 x 50 cm

Unborn Lotus, 2022, Vietnam
Hahnemühle fine art baskı
üzerine varak uygulama
75 x 50 cm

Opuntia Becomes a Star, 2023, Bodrum
Hahnemühle fine art baskı
üzerine varak uygulama
33,5 x 50 cm

Anita Taylor

Searching (Moon & Mirror), kadın figürlerini betimleyen ve yeniden yorumlayan önceki resimlerden alınan imgeler, fikirler ve içeriklerden beslenir. Ortaçağ duvar halılarından Japon baskılarına, tiyatroya, şiire ve aya dair hikâyelere kadar uzanan tarihi ve çağdaş görsel motiflerin izlerini taşır. Bahçeyi andıran halı gibi bir yeşillik üzerinde diz çökmüş şekilde, önündeki aynaya eğilerek bakan başroldeki kadın figürü, bir anlamda ayı ya da kendini görmeye çalışıyor gibidir; her ikisi de geçici ve uçucu. Bu sahneye, Sylvia Plath'ın Ayna (Mirror) adlı şiiri anlamlı bir yankı oluşturur. Şiir, deneyimin ve kimliğin parçalanmasını, zaman içinde askıya alınmış bir ânı ve bu ânın tıpkı bir aynada olduğu gibi bir resimde yakalanmasını araştırır. “Çoğu zaman karşı duvarı düşünürüm.

O pembe, benekli. Ona o kadar uzun zamandır bakıyorum ki Kalbimin bir parçası olduğunu sanıyorum. Ama titrek bir şey. Yüzler ve karanlık tekrar tekrar aramıza giriyor. Şimdi bir gölüm ben. Bir kadın eğilir üzerime, Gerçekte ne olduğunu bulmak için derinliklerimi araştırır. Sonra döner o yalancılara, mumlara ya da aya.”
Sylvia Plath, *Ayna (Mirror)*, 1961'den alıntı

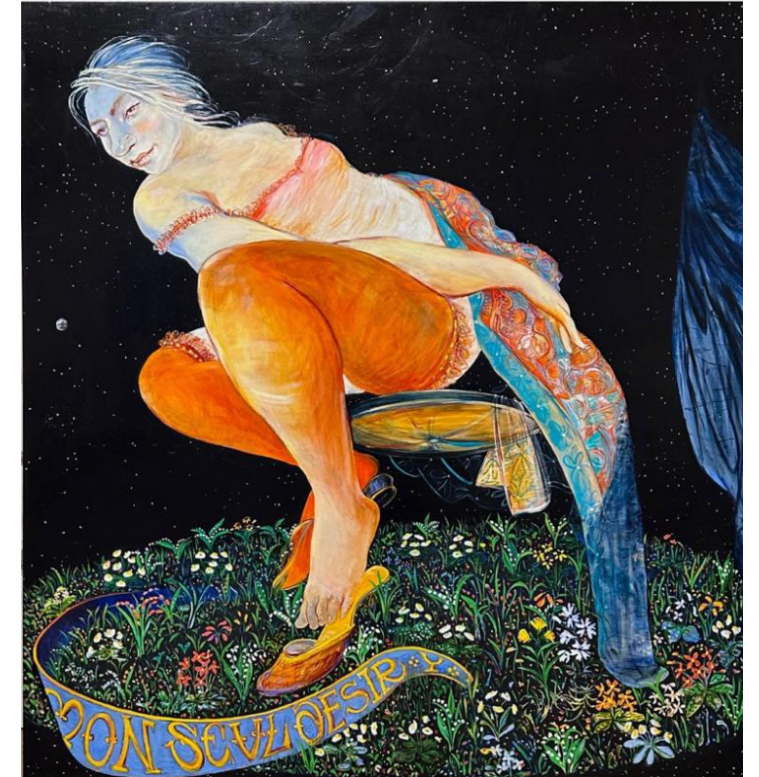
Searching (Moon & Mirror) draws on images, ideas, and content from earlier paintings that depicted and reinterpreted female figures. It carries traces of historical and contemporary visual motifs ranging from medieval tapestries to Japanese prints, from theatre to poetry, and stories about the moon. At its center, a female figure kneels on a carpet-like expanse of greenery reminiscent of a garden, bending toward the mirror before her as if trying to see either the moon or herself; both equally fleeting and elusive. This scene finds a meaningful echo in Sylvia Plath's poem *Mirror*. The poem explores the fragmentation of experience and identity, a moment suspended in time, and the way such a moment can be captured in an image, like a reflection in a mirror.

"Most of the time I meditate on the opposite wall. It is pink, with speckles. I have looked at it so long I think it is a part of my heart. But it flickers. Faces and darkness separate us over and over. Now I am a lake. A woman bends over me, Searching my reaches for what she really is. Then she turns to those liars, the candles or the moon."
Sylvia Plath, "Mirror," 1961

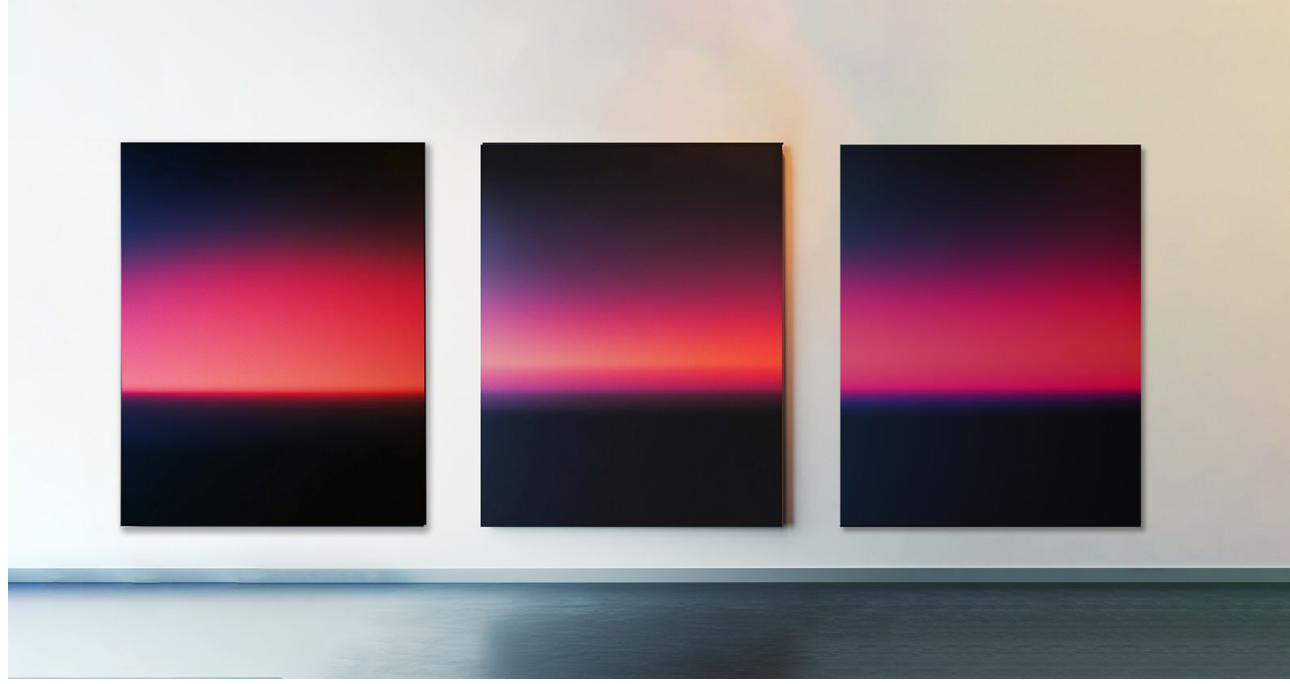
» *Searching (mirror & moon)*, 2025
Tuval üzeri yağlı boya | Oil on canvas
214 x 198cm

» *Aerial*, 2024
Tuval üzeri yağlı boya | Oil on canvas
214 x 198cm

Koray Tokdemir

Sanatçı eserlerinde en temel varoluşsal soruyu ele alıyor: Neden hiçbir şey yerine bir şey var? Her bir eser, varoluşun evriminde bir adımı temsil ediyor, soyut olanın forma dönüşmesini, düşüncenin maddeye akmasını ve görünmez olanın gerçeğe katılmasını gösteriyor. Bu yolculuk, evrenin kendi evrimini yansıtıyor: sınırsız bir boşluktan karmaşık yapılar doğması, zamanın anlara kristalleşmesi ve yokluktan varlığın ortaya çıkışı. Eserler, izleyicilere varoluşun temel değişimlerini izleyen bir yol sunuyor, zamansız soyuttan somut maddeye ve “bir şeyin varlığı”nın sessiz boşluğa karşı ilanına uzanan bir yolculuk. Aynı zamanda evrenin gizemli doğuşunu sorguluyor ve izleyiciyi “var olmanın nabzını” hissetmeye davet ediyor.

The artist addresses the most fundamental existential question in her works: Why is there something rather than nothing? Each piece represents a step in the evolution of existence, showing the intangible transforming into form, thought flowing into matter, and the invisible solidifying into reality. This journey mirrors the evolution of the universe itself: complexity emerging from boundless void, time crystallizing into moments, and presence arising from absence. The works offer viewers a path that traces the essential transformations of being, a journey from timeless abstraction to tangible matter and an assertion of “something” against the silent emptiness. At the same time, they question the mysterious emergence of the universe and invite the audience to sense the pulse of becoming.

» *İlk Işık / Üçleme*, 2025
Arşivsel kağıt üzerine dijital katmanlarla karışık teknik
Mixed media with digital overlays on archival paper
Her biri | Each 150 × 120 cm

» *Varlığa Doğru / Üçleme*, 2025
Arşivsel kağıt üzerine dijital katmanlarla karışık teknik
Mixed media with digital overlays on archival paper
Her biri | Each 150 × 72 cm

Semih Zeki

Semih Zeki resimlerinde ağırlıklı olarak mimari detayları kullanır, tüm bu detayları farklılaştırarak kendi içinde sürekli değişen mimari odaklı bir alt yapı oluşturur. Daha önceki çalışmalarında salt yapının bütünü ve tümü ile ilgilenirken, daha sonrasında parçadan tüme giderek mimari detaylardan uzaklaşmaya çalışan soyut bir anlatımla izleyicilerle buluşturur. Semih Zeki'nin "Resmin resme yolculuğu" olarak tanımladığı bu süreçte resimler kendi özel formlarını koruyan, kendi kendini doğuran, üreten ve birbirleri ile arasında sağladıkları bağlarla kendi kendini sürekli yenileyen bir sistem içerisinde yer almaktadır.

In his paintings, Semih Zeki predominantly employs architectural details, transforming them to create an ever-changing, architecture-focused foundation within his work. While his earlier practice engaged with the entirety of the structure in its totality, he later moved toward an abstract expression that departs from architectural details, progressing from the part to the whole and presenting this shift to the viewer. In what Semih Zeki describes as the "journey of painting into painting," his works exist within a system that preserves their unique forms self-generating, self-producing, and continuously renewing themselves through the connections established among one another.

» *Kesişme*, 2025
Tuval üzerine yağlı boya | Oil on canvas
200 x 200 cm

visionartplatform.co

coming
soon

I'M

a

VISION